

ЗВЕРНЕННЯ
на дисертаційну роботу А.Т. Данька
на тему «Управління інноваційним розвитком підприємств-виробників
безпілотних літальних апаратів в Україні», яку подано до захисту на
здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань
07 «Управління та адміністрування»
за спеціальністю 073 – Менеджмент

Наукове дослідження А.Т. Данька присвячено управлінню інноваційним розвитком підприємств-виробників безпілотних літальних апаратів (БПЛА) в Україні в умовах невизначеності, характерної для зароджуваної галузі. У роботі досліджено теоретичні засади та методичні підходи до формування системи управління інноваційним розвитком підприємств зароджуваних галузей, обґрунтовано вплив системної невизначеності на організацію інноваційної діяльності та ресурсне забезпечення підприємств, а також визначено проблеми переходу від експериментальної інноваційної діяльності до відтворюваного серійного виробництва й напрями їх подолання.

У роботі узагальнено теоретичні підходи до визначення сутності зароджуваних галузей та управління інноваційним розвитком підприємств в умовах невизначеності; систематизовано прояви невизначеності бізнес-середовища за продуктовим, ринковим і стратегічним типами; уточнено сутність і зміст категоріально-понятійного апарату управління інноваційним розвитком підприємств зароджуваних галузей; досліджено світові тенденції розвитку галузі БПЛА та узагальнено характеристики підприємств-виробників як об'єктів управління інноваційним розвитком; розроблено аналітичну модель інноваційної екосистеми галузі з операціоналізацією її акторів, позицій, взаємодій і зв'язків; здійснено конфігураційний аналіз мінімально життєздатних інноваційних систем підприємств різних типів; визначено механізми формування функціональних елементів такої системи та розроблено управлінський інструментарій їх реалізації залежно від типу підприємства-виробника й екосистемного контексту.

До ключових елементів наукової новизни одержаних результатів можна віднести такі:

удосконалено:

типологію підприємств-виробників зароджуваної галузі, яка, на відміну від наявних, ураховує рівень інноваційності та логіку організації інноваційної діяльності з виокремленням стартапів, стратегічних бізнес-одиниць і підприємств, що змінили галузь, та дозволяє диференціювати управлінські рішення за типом підприємства;

застосування екосистемного підходу в управлінні інноваційним розвитком, яке, на відміну від наявних, передбачає операціоналізацію елементів інноваційної екосистеми через систему опосередкованих показників і використання екосистеми як зовнішнього механізму забезпечення генерації ідей та доступу до ресурсів;

концепцію мінімально життєздатної інноваційної системи, яка, на відміну від наявних, структурована за функціональними елементами з виявленням на основі конфігураційного аналізу характерних поєднань цих елементів для різних типів підприємств;

теоретико-методичні засади використання продукт-менеджменту та бізнес-аналізу шляхом їх інтеграції у структуру мінімально життєздатної інноваційної системи як взаємодоповнювальних інструментів зниження продуктової, ринкової та стратегічної невизначеності;

дістали подальшого розвитку:

теоретичні положення щодо невизначеності бізнес-середовища підприємств зароджуваних галузей у частині систематизації її проявів за продуктовим, ринковим і стратегічним типами, що у сукупності утворюють системну невизначеність;

теоретичні положення щодо управління масштабуванням виробництва шляхом виокремлення рівнів зрілості механізмів масштабування та розроблення прикладного інструментарію їх ідентифікації.

Практичне значення результатів наукового дослідження підтверджується довідками про їх упровадження у практичній діяльності підприємства ІТ-сектору, у діяльності галузевої кластерної організації, а також у навчальному процесі закладів вищої освіти України.

Разом з тим необхідно зазначити деякі дискусійні моменти щодо поданих у дисертації результатів досліджень, які бажано врахувати в подальшій роботі:

погоджуючись із запропонованою автором концепцією мінімально життєздатної інноваційної системи та виявленими характерними конфігураціями її функціональних елементів (с. 114–130 дисертації), слід відзначити доцільність більш детального обґрунтування переваг запропонованої конфігураційної логіки у порівнянні з іншими моделями організації інноваційної діяльності, зокрема стадійними моделями інноваційного процесу та рамковими підходами до систем інноваційного менеджменту, що застосовуються у практиці управління високотехнологічними підприємствами;

перспективним напрямом подальших наукових досліджень є перевірка застосовності запропонованої моделі управління до інших зароджуваних високотехнологічних галузей, а також вироблення рекомендацій щодо кадрового забезпечення інноваційного розвитку підприємств-виробників з урахуванням

викликів воєнного стану та завдань післявоєнної відбудови, зокрема розробка практичних механізмів залучення і збереження інженерного та управлінського потенціалу на рівні підприємств галузі.

Зазначені зауваження не знижують загальної наукової та практичної цінності дисертаційної роботи, яка вирішує актуальну проблему управління інноваційним розвитком підприємств-виробників БПЛА в умовах невизначеності зароджуваної галузі. Анотація та структура роботи відображають зміст основних положень дисертації й відповідають встановленим вимогам.

Виходячи зі змісту анотації, дисертації, результатів апробації наукових напрацювань і публікацій Данька Андрія Тарасовича за обраною темою, є всі підстави зробити висновок про те, що робота відповідає вимогам «Порядку присудження ступеня доктора філософії» та заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 073 – Менеджмент.

доктор економічних наук, професор,
завідувачка кафедри міжнародних
економічних відносин та логістики
Харківського національного університету
імені В.Н. Каразіна

Анна ЗАЙЦЕВА

Підпис Анни ЗАЙЦЕВОЇ засвідчую
Начальник відділу кадрів
Харківського національного університету
імені В.Н. Каразіна

Олена ГРОМИКО